

שואל פרק שלשה ועשרים שבת

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. בה זמנא מנדעי יתוב
עלי וליקר מלכותי הדרי
וזוי יתוב עלי ולי הדברי
ורברבני יבשת ועל מלכותי
התקנת ורבו יחידה והספת
לי: דניאל ד' לג
2. עתה אנכי נתתי את כל
הארצות האלה ביד
בכורתיאשרי מלך
עבדי וגם את חיה והשדה
נתתי לו לעבד:

3 אם תשיב משבת רגלך
עשות חסד צדק ביום קדשי
וקראת לשבת ענג לקדוש
י' מכבד ונכבדו מעשות
דרכיך ממנוא חסדך ודבר
דבר ישיעונו כי יג
4 כי י' אלהיך מנותק
בקרב מותק להציל ולתת
איוב למקד והיה מתקד
קדוש ולא יראה בק שרות

דבר רשם מאמרך:
דברים כג טו
5 ותעננה על פלגשחרם
אשר כשר וחמורים כשרם
חזקת סוסים ודממת:
יתקול כג כ
6 יהקח שם ויפת את
השמלה וישימו על שכם
שניהם וילכו אחרנית
ויכסו את ערות אביהם
ומפידים אחרנית וצרות
אביהם לא ראו:
בראשית ט כג

הגהות הב"ח

(א) תוֹם' ד"ה אומר וכו' לפי שהיא רצויה לנעת אותה מלאכה ואינו: (ב) ד"ה ואמר רבי אלעזר וכו' וא"ת מה צריך ללמוד מילתא דרבי אלעזר ה"ל ללמוד:

גליון הש"ס

גמ' חבר נבר. ע"י סוסה דף
לט ע"א חוס' ד"ה הלוקח
וע"י מג"א סימן תק ס"ק ג:

לעזי רש"י

דיקומבימונ"ט
[דישקומבריימינ"ט].
פעולת סינוי.

מוסף רש"י

אמירה לנכרי שכות.
מדרגתו ובימים אלה. ההדר
מותר. להרהר בלבו קד וק
יחלום אני צריך להיות על
שם זו ויטיל קולו. חפצי
שמים מותרים. כגון
פסקים דקה ומסדן על
החפצים הללו.

יִסְדֵּר הַמִּסְפָּד לִי. לְאַחַר
מִשְׁתַּבַּח כֵּן. וּמִהוּ הַמִּסְפָּד
יִכְמִין אֶפְסָר: **בְּתַנִּי' לֹא**
מִמְלֹא חֶפְצֶךָ: וְלֹא יֹאמַר

מדוד והבא ואיכא דא
הביא בלא מדה יורבו
רב יהודה אמר רב ירמיה
על אורי זכר וקשר ה
שנא': וגם את חית ה
מתני' "לא ישכור א
יאמר אדם לחבירו ל
מחשיבין על התחום ל
פירות: אבל מחשיבין
פירות בידו כלל אמר
זכאי באמירתו רשאי

גַּמְ' (פְּשִׁימָא) מ"ז
 רַב פַּאָּא חֲבֵר נִכְרִי
 אִימֹרָה לִנְכְרִי שְׂבוּ
 אִפִּילוּ תִימָא חֲבִירוּ
 יֵאמֹר אֲדָם לִחְבִּירוּ
 אֹמֹר אֲדָם לִחְבִּירוּ
 לַעֲרֹב וּמִתְנִי מִנִּי
 רִתְנִיא לֹא יֵאמֹר
 שְׂתַעֲמֹד עִמִּי לַעֲרֹב
 אֹמֹר אֹמֹר אֲדָם לִחְבִּירוּ
 עִמִּי לַעֲרֹב אֲמַר רַבָּה
 יוֹחֲנָן הִלְכָּה כְּרִבִּי יִי
 רַבָּה בַּר בַּר חֲנָה אֲמַר
 יְהוֹשֻׁעַ בֶּן קִרְחָה דְּ
 וִילֵּה דִבְרִי "דִּיבֹר אֲסוּר
 וְלֵה רַב חָאָה בַּר רַב
 יוֹחֲנָן דִּיבֹר אֲסוּר
 הִתְרֵהוּ לֹא כְּדִיבֹר
 כִּי חֲנָה אֲמַר רַבִּי יִי
 לַהֲרֹהוּ חוּץ מִכֵּית
 שְׂאֵנִי הָתָם דְּרַעֲיָן
 וְלִיכָּא הֲוָא מִבְּעֵי
 דְּבַר הֲוָא מִבְּעֵי לִי
 דְּבַר יְהוּדָה יַעֲבֹבִי
 שְׁמַע כְּגִדּוּ מֵאִי אִירִי
 נִגְמִי לֹא מִיבְעִיא קָאֵמֵר
 דְּאֲסוּר אֲבָל עֲכֹ"ס
 בְּשַׁר תְּמוּרִים בְּשַׁר
 אִימָא חֲבִי נִגְמִי אֲמַר
 לֹא רָאוּ דִּיבֹר מִי אֲסִי
 הַמְנוּנָא דְּאֲמַרִי תְּרוּדִי
 מוֹתֵר לַחֲשֹׁב שִׁבְשֶׁת
 צִדְקָה לַעֲנִיִּים שִׁבְשֶׁת
 אֲמַר רַבִּי יוֹחֲנָן מִפְקִין
 רַבִּים שִׁבְשֶׁת וְהוֹלְכִין
 עֲסָקִי רַבִּים שִׁבְשֶׁת
 א"ר יוֹחֲנָן הוֹלְכִין
 וְלֹבֶשֶׁת לִקְאוֹת לַפֶּקֶה
 וְתִנָּה דְּבִי מְנַשֶּׁה מוֹשֶׁה
 שִׁבְשֶׁת וְעַל הַתִּינוֹק
 אֹמְנוֹת "אֲמַר קְרָא מִי
 תְּצַחֲצִיחַ אֲסוּרִים חֲצִי
 אֲמַר שְׂמוּאֵל חֲשִׁבְנוֹת
 בְּכָךְ מוֹתֵר לַחֲשֹׁב בִּי
 שְׁעָבְרוּ וְשִׁתְּרִידִין לְהוֹי'

יי שאמרה מאד מאד
 תורה הוספת לי אמר
 בר אבא מלמד שרכב
 יין בראשו לקיים מה
 שזה נתתי לו לעבדו:
 פועלים בשבת ולא
 בור לו פועלים^א אין^ב
 בור לו פועלים ולהביא
 הוא לשמור ומביא
 אבא שאול כל שאני
 גני להחשיך עליו:
 ואומ"ש חבירו אמר
 מחקיף לה רב אשי
 אלא אמר רב אשי
 טראל הא קמ"ל לא
 גור לי פועלים האבל
 הנראה שתעמוד עמי
 ביהושע בן קרח
 דם לחבירו הנראה
 ביהושע בן קרח
 ירו הנראה שתעמוד
 בר חנה אמר רבי
 ששע בן קרח ואמר
 רבי יוחנן מ"ט דרבי
 תיב^א ממצוא חפצך
 רהור מותר רמי
 הונא לרבא מי אמר
 רהור מותר^א אלא
 מי^ב והאמר רבה בר
 נון בכל מקום מותר
 מרחץ ומבית הכסא
 ויהיה מחניך קדוש
 ולא יראה כך ערות
 לכדרכ יהודה דאמר
 אסור לקרות קרת
 עכו"ם אפי' ישראל
 לא מביעאי ישראל
 רבתי ביה^א אשר
 שפיר דמי קמ"ל
 קרא וערות אביהם
 והא רב חסדא ורב
 חשבנות של מצוה
 א"ר אלעזר פוסקים
 וא"ר יעקב בר אידי
 פיקוח נפש ופיקוח
 נתיב כנסיות לפקח על
 שמואל בר חנמי
 וטריטאות ולקרקסאות
 עסקי רבים בשבת
 על התינוקות ליארם
 ללמדו ספר וללמדו
 צוא חפצך ודבר דבר
 מים מותרין א"ר יהודה
 של^א מלך^ב ושל מה
 בת תנ"ה^א חשבנות
 חשבון של^א מלך^ב
 ושל

קנ.

ואם תאמר ויטמא דחבירו היינו דאמר
מחר וי"ל דאיכא מאי איריחי חבירו אפי'
כור פולט למחר דעו כלן לא קאמר
ר' לאלס טעמא דהויא לברך פלוגי מי
הולך למחר אלא משום דשאס יש
צורבנין הולך הא לאו הכי לא:
ורבי יהושע בן קרחה חיא. אפי'
מפרש דר"ע קרי קרחה
שהיה קרמ דמנינא צפרק בתרא
דבבירות (דף נה. וס) אמר בן עזאי
כל חכמי ישראל דומין לפני וקאמר שיה
השום חזון מן הקרמ הוא ואמר שיה
היה ר"ע והיה לו בן ששמו יהושע
דאמר צפרק קמא דשטופותא ח"ל ר'
יהושע דמי של ר"ע לר"ע ואין נראה
לר"ת דמא שקראו בן עזאי לר"ע
קרמ בבדיחותא בעלמא חזון
לקריתו בן כל שעה דלשון קרמ הוא

רבינו חננאל

[illegible]

בב ה מ"י ע"ב מהל' שם
הלה י' קמג שם ע"ב
שור ש"פ ח"ח ש"מ ש'
ע"פ ז'
בב ג ב מ"י ע"ב שם
הלה ז' קמג שם ש"ר
ש"פ ח"ח ש"מ ש'
ש"פ ז'
בב ד מ"י ע"ב ש"ר
ש"פ ז'
ש"פ ז'

ב' ו' מ"ח פ"ג מהלכות קידוש
הכלה טו' טמא עשין יח'
עור שריע אר"ה כותן פה
טע"ף ז':

ב' ו' ד' ט' י' מ"ח פכ"ד
מהלכות שבת הל"ה
טמא לחזין פה עוש"פ אר"ה
כותן טז' טע"ף ז':

ב' ד' ב' מ"ח פכ"ג מהל'
שבת הל"ה טמא שס'
עור שריע אר"ה כותן טז'
טע"ף ז':